

Балига Тетяна Сергіївна

студентка кафедри фінансів та фінансово-економічної безпеки

Київський національний університет технологій та дизайну

м Київ, Україна

ІНФЛЯЦІЙНА СКЛАДОВА В ДІЯЛЬНОСТІ БАНКІВ

Вивченню інфляційних процесів та регулювання їх впливу на банківську діяльність полягає у тому що інфляція є однією з найбільш гострих проблем сучасного розвитку економіки в багатьох країнах світу негативно впливаючи на всі сторони життя суспільства.

Інфляція – це зростання загального рівня цін у країні впродовж певного періоду часу, що супроводжується знеціненням національної грошової одиниці. У періоди інфляції зменшується реальна вартість готівки, вкладів у банках, страхових полюсів, спотворює й динаміку номінальної процентної ставки, тощо.

На інфляційні процеси впливає як соціально-економічна політика держави так і монетарна політика центрального банку. Це зумовлено тим що монетарна політика центрального банку не є автономною. Зазвичай центральний банк як функціональний орган країни з регулювання грошового обігу має забезпечити досягнення цілей які ставить перед собою уряд. Тому кінцева мета грошово-кредитного регулювання економіки має співпадати з ключовими цілями макроекономічної політики держави.

Проблема регулювання інфляції посідає провідне місце в теорії та практиці реалізації стратегії вітчизняної грошово-кредитної політики, оскільки показники інфляції та її соціальні наслідки відіграють значну роль в оцінюванні економіки країни.

Виходячи з того, що через банківську систему забезпечується рух грошових коштів, то канали інфляційних очікувань слід досліджувати через своєчасність і раціональність застосування інструментів грошово-кредитної політики.

При розгляді факторів, які спричиняють інфляцію, доходимо висновку, що інфляційна складова в діяльності банків виникає у процесі виконання банківськими установами функції створення нових кредитних грошей, на реалізацію якої без посередньо впливає стратегія грошово-кредитної політики Національного банку України, яка проводиться з допомогою набору монетарних інструментів.

Кризові явища, які розгортаються в сучасній вітчизняній банківській системі, вимагають від НБУ розробки нової стратегії грошово-кредитної політики, яка була б націлена на досягнення стабільності фінансової системи в межах реалізації за зальнодержавної фінансової політики [1].

Здійснення державою продуманої грошово-кредитної політики передбачає розмежування її стратегічних і тактичних цілей. Стратегічна ціль грошово-кредитної політики має бути підпорядкованою загальним стратегічним цілям соціально-економічної політики держави: стабілізації сукупного обсягу виробництва, зайнятості та рівня цін. Тактичною метою монетарної політики є забезпечення внутрішньої стабільності грошей, тобто оптимальної рівноваги між попитом і пропозицією грошей [3].

Таким чином, можна зробити висновок, що головні заходи щодо призупинення наслідків інфляції в усіх видах банківських операцій повинні здійснюватися на макроекономічному рівні в розрізі реалізації основних засад грошово-кредитної політики за такими напрямками, як контроль над емісійною діяльністю, регулювання активних банківських операцій шляхом використання економічних методів впливу, контроль над станом власних коштів банків, удосконалення системи гарантування вкладів і зобов'язань перед кредиторами.

Література:

1. В. В. Коваленко, Є. В. Шепель, Інфляційна складова в діяльності банків: вплив монетарних чинників / Науковий журнал "Економіка України". — 2015. — № 9 (646).

2. В.В. Коваленко Вплив монетарних чинників на позиціонування інфляційної складової у діяльності банків: методологічні та практичні аспекти оцінювання / В.В. Коваленко, Є.В. Шепель. – Одеса: Видавництво «Атлант», 2015. – с.

Режим доступу:<http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/2926>

3. Л. М. Єріс, Визначення інфляційних очікувань в банківській діяльності через оцінювання ефективності застосування інструментів грошово-кредитної політики /

Режим доступу:<http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=2753>